

РЕШЕНИЕ

№ 7575

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **6796** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Х. И. Г. срещу Заповед № 513з-5092/22.06.2021г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Изложените съображения са, че дисциплинарната отговорност на служителя е ангажирана без да е налице извършено дисциплинарно нарушение, в противоречие с разпоредбата на чл.194, ал.1 ЗМВР. Вмененото изпълнение на заповед на прекия ръководител сочи, че касае заповед, която е издадена по заявление на служителя, което впоследствие той е поискал за оттегли по лични причини, но заявлението за оттеглянето не било прието. Размерът на наложеното наказание се мотивира, че не съответства на тежестта на извършеното. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.А., която претендира присъждането на разносните по производството.

Ответникът по оспорването, чрез юр.Г. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване с оглед данните за съобщаване на акта и датата на подаване на жалбата – 23.06.2021г., съответно 01.07.2021г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В разпоредбата на чл.204 ЗМВР са посочени компетентните да налагат дисциплинарни наказания, органи, като правомощията им са диференцирани според йерархичното ниво на заеманата длъжност и видовете наказания. Според т.3 наказанията се налагат със заповед на ръководителите на структурите по чл.37 - за всички наказания по чл.197 за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности - наказанията по чл.197, ал.1, т.1 – 3.

В конкретния случай оспорената заповед е за налагане на дисциплинарно наказание по чл.197, ал.1, т.3 ЗМВР и е издадена от директора на СДВР, предвид което съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Според чл.210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Оспорената в настоящото производство заповед е издадена при спазване на посочените изисквания за форма и съдържание на административния акт, изложени са фактическите и правни основания за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си. За мотиви на акта следва да бъдат възприети и доказателствата за всички извършени в хода на производството процесуални действия.

Съгласно разпоредбата на чл.205, ал.1 ЗМВР дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. Според ал.2 на с.р. за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарнаказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. За организацията на дейността по

установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания от министъра на вътрешните работи е издадена Инstrukция № 8121з-470/27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обнародвана в ДВ, бр.34 от 12 май 2015г., отг. с § 5 от ПЗР на Инstrukция № 8121з-877 от 6 юли 2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, обн.ДВ, бр.59/16.07.2021г., но приложима към процесния случай на основание чл.142, ал.1 АПК. Съгласно чл.16 от тази инstrukция, дисциплинарнонаказващият орган назначава проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР с писмена заповед по образец, като копие от нея се изпраща незабавно в Дирекция "Човешки ресурси" - МВР. Държавният служител, срещу когото се извършва проверката, се запознава със заповедта, което обстоятелство удостоверява с подпис и отбелязване на дата и час.

В настоящия случай проверката е разпоредена със Заповед № 513з-2136/17.03.2021г. на директора на СДВР въз основа на изложеното в докладна записка рег.№ 513з-19994/10.03.2021г. /л.34 и сл./. Съгласно посоченото в докладната записка, жалбоподателят е подал заявление за преназначаване рег.№ 230р-2732/18.01.2021г. по описа на Об РУ на СДВР, от Об РУ в Об РУ на СДВР. Във връзка с подаденото заявление е издадена Заповед № 513з-891/29.01.2021г. на директора на СДВР, с която е удовлетворена молбата на жалбоподателя. На 05.03.2021г. жалбоподателят бил запознат със заповедта, но отказал да я подпише. С това е прието, че той е отказал да изпълни посочената заповед - Заповед № 513з-891/29.01.2021г. на директора на СДВР, което е определено като неизпълнение на служебните задължения, съставляващо дисциплинарно нарушение. Предвид това е предложено извършването на проверка по чл.205, ал.2 ЗМВР и прекратяване действието на заповедта за преназначаване.

В хода на проверката, разпоредена със Заповед № 513з-2136/17.03.2021г. на директора на СДВР е установено, че отказът заповедта за преназначаване да бъде подписана от жалбоподателя е оформен в протокол /представен на л.40/ като резултатите са отразени в изготвена справка рег.№ 513р-32345/19.04.2021г. С покана от 11.05.2021г. /л.25-26/ жалбоподателят е поканен да се запознае със справката и да даде писмени обяснения, от която възможност той се е възползвал. В хода на проверката от него са изискани обяснения от комисията, назначена за извършването ѝ, какви са причините, поради които е отказал да подпише заповедта. Всички актове по образуването на производството и приключването му от проверяващата комисия са връчени на жалбоподателя срещу подпис.

С оглед горното съдът приема, че е спазена регламентираната в специалния ЗМВР процедура и не е налице основание за отмяна на акта по чл.146, т.3 АПК. Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.2, т.1, предл.6-то ЗМВР дисциплинарно нарушение е неизпълнение на заповедите на прекия ръководител, за което дисциплинарно нарушение чл.200, ал.1, т.11 ЗМВР предвижда налагането на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година – ал.2.

Заповедта, за чието неизпълнение е наказан оспорващият, както се посочи по-горе е за преназначаване на жалбоподателя – полицейски инспектор VI степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към Об РУ на СДВР, на изпълнителска длъжност - полицейски инспектор VI степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към

03 РУ на СДВР. Заповедта е издадена по негово искане, което се установява от приложеното по делото заявление рег.№ 230р-2732/18.01.2021г. /л.43 по делото/. Същата не касае служебните му задължения и тяхното изпълнение, а статута му на държавен служител като изменя възникналото и съществуващо между страните служебно правоотношение в частта на определеното работното място. Съгласно чл.164, ал.1 ЗМВР държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност. В случая оспорващият е упражнил това свое право като подаденото от него заявление е уважено. Настъпилите междуременно обстоятелства, а именно влошаване на отношенията му с жената, с която той живее на съпругески начала и породилите се от това усложнения във връзка с отглеждане на общото им дете, са мотивирали жалбоподателя, както той сочи в дадените от него сведения и обяснения, да оттегли искането си за преместване в друго районно управление. За съда остава неясно защо след като му е отказано завеждането в деловодството на заявление за оттегляне на предходното подадено от него заявление, не е подал същото чрез пощенски оператор с известие за доставяне. Въпреки това, този въпрос е ирелевантен към предмета на настоящия спор. Липсва всякаво съмнение за характера на акта, за чието изпълнение е наказан Г.. Посочената заповед не представлява акт от категорията на визираните в чл.194, ал.2, т.1 ЗМВР заповеди, чието изпълнение представлява дисциплинарно нарушение. С оглед това Г. не е извършил дисциплинарно нарушение, съответно оспорената заповед е издадена при неправилно приложение на материалния закон.

Основателно е предвид горното, възражението на оспорващия за несъответствие на оспорения акт с целта на закона. Налагането на дисциплинарното наказание има за цел да поправи и превъзпита наказаното лице, както и да въздейства предупредително и възпиращо и на останалите служители. В конкретния случай оспорената заповед не би могла да постигне нито една от целите на генералната и специалната превенция, тъй като с нея се налага дисциплинарно наказание за нарушение, каквото не е извършено. Макар несъответствието на административния акт с целта на закона да е самостоятелно основание за отмяна на оспорения акт, случаите, в които заповедта е издадена при нарушение на приложимите материални норми всякога ще обусловят и несъответствие с целта на закона тъй като осъществяването на фактическия състав по правната норма ще обуслови и съответствие с целта, за която е разписана, съответно липсата на предпоставките за прилагането му води до извод, че тази цел не е постигната с издаването на акта.

По изложените съображения съдът намери оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт – издаден при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му, който следва да бъде отменен. При този изход на спора на жалбоподателя се следват разносните по производството. Такива са доказани в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, от които 10 лева за внесена държавна такса по оспорването и 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.12 по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Х. И. Г. Заповед № 513з-5092/22.06.2021г. на директора на

Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Х. И. Г. сумата в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: